

Tình Chúa Tình Người

Nguyễn Quang Hùng

1. Từ thuở hồng hoang khi nhân loại còn như thú
2. Quỳ giữa đền thiêng hai tâm hồn giờ đây khẩn

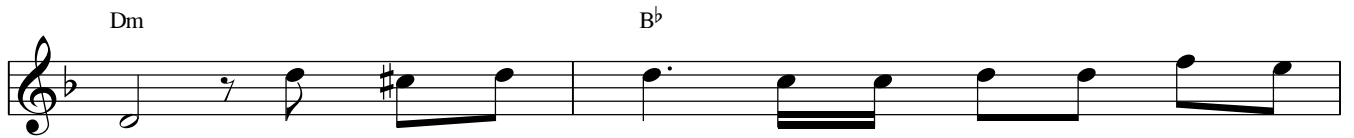
rừng, khi đất trời còn xa mấy từng và thời gian như chưa hiện
câu, xin cho tình mình luôn thắm mẫu nguyện tình yêu tương tri giải

hữu. Chính thuở hoang sơ khi cô đơn "Người" bỗng thấy
câu. Hiến cả cho nhau bao yêu thương trần gian khó

buồn. Đây chung quanh chẳng ai như mình và Thiên Chúa đã cho một người
lường. Bao đau thương gặp trên con đường và tương lai hiến dâng trọn về

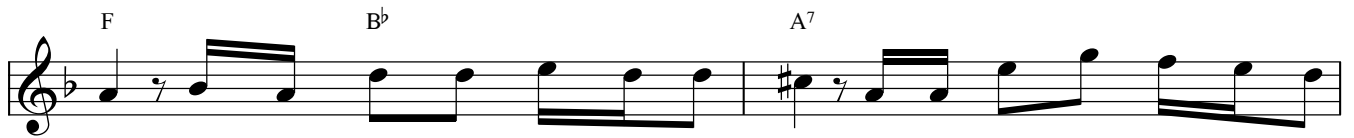
tình. Chúa đã xe duyên để rồi đây bao nỗi truân
Ngài. Kết nghĩa xe duyên tình đẹp như thơ sáng như

chuyên, hoặc ngàn muôn gian khó ưu phiền "Người" vẫn luôn tín trung tận
mơ, thì nguyện luôn yêu Chúa không bờ và nguyện xin xót thương lắm

hiến. Chúa đã xe duyên để rồi đây trên khắp địa
lỡ. Vất vả long đong ưu phiền lo toan mối tơ

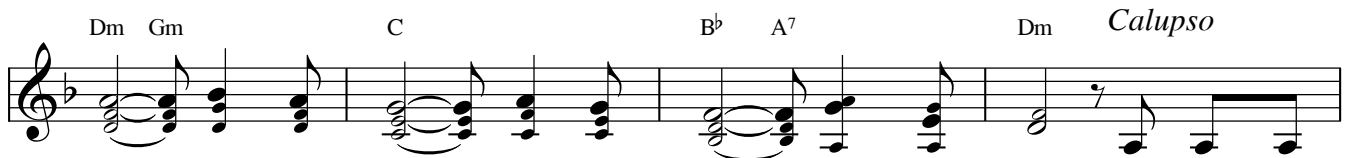

cầu. Con người thêm đông số như sao trời và kỳ công Chúa luôn tươi đẹp
vò. Lúc thịnh suy hay những khi cơ hàn thì tình yêu vẫn luôn luôn đầy

Soul - chậm

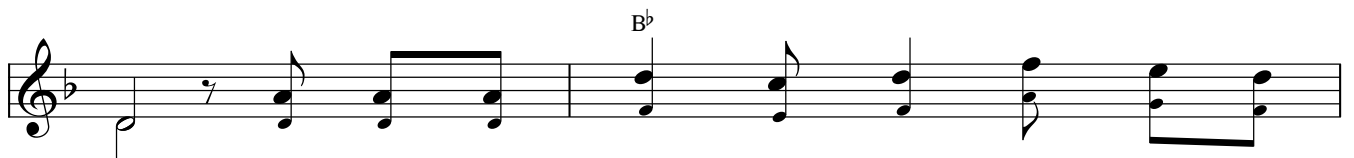
mầu. Từ đó Chúa đủ thương cho sinh trường chẳng sầu vương. Vườn
trần. Nguyên Chúa đoái đủ thương soi dẫn đường suốt tình thương. Nguyên

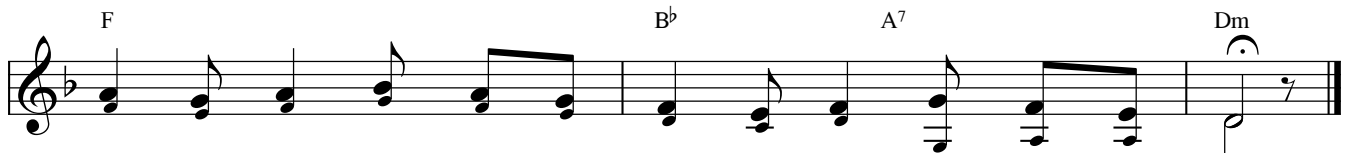
phúc Chúa ân ban sống an nhàn mãi không tàn. Và rồi từ
Chúa xuống ân ban phúc vô vàn sống thanh nhàn. Để trọn cuộc

đó con người lỗi phạm điều răn lệnh truyền đã phán không màng cũng không tuân
sống có Ngài dẫn dụ bảo ban nguồn mạch hồng phúc chan hòa chẳng khi phai

hành. Để rồi từ đó đền thiêng sẽ thôi cư
tàn. Để trọn cuộc sống tụng ca thánh danh uy

ngụ thần nhan cũng không tỏ hiện trần gian mãi luôn ưu phiền.
hùng tình yêu Chúa cao muôn trùng tình yêu chứng nhân tương phùng.